

[Axel Kristensen.]

at man maatte gøre for at komme over til en Byggemængde, som var rimelig i Forhold til de forhaandenværende Muligheder.

Hvis man saa ser paa, hvad Ministeren hævder, han vil, maa jeg tilstaa, at jeg blev ikke klar over det i synderlig Grad. Man vil tilstræbe, og man vil forhandle, og man vil tildele efter strengt saglige Begrundelser. Ja, men dette høje Ting og Befolkningen har Ret til at vide: hvad er disse Begrundelser? Hvad forstaar man ved saglig Begrundelse? Betyder det, at det ikke bliver en tilfældig Embedsmand, der afgør, om en Mand maa bygge, eller han ikke maa bygge? Her er nemlig det springende Punkt. Vi ønsker ikke paa noget Punkt at stille Ministeren vanskeligere i den vanskelige Opgave, han har, end højst nødvendigt, men vi har søgt at unddrage Embedsmaskineriet Afgørelsen af, hvem der maa bygge, og hvem der ikke maa bygge, og det mener vi, vi kan naa paa tilfredsstillende Maade efter dette Princip.

Ministeren fejler det hele af Bordet. Det tror jeg er meget uklogt af ham. Der vil være en saa betydelig Tilslutning til vort Forslag i det høje Ting, at hvis der overhovedet skal være Mening i Talen om Samarbejde, og hvis vi skal prøve paa at naa positive Resultater, skulde Ministeren hellere have tilkendegivet sin Medvirkning til en saglig Forhandling i Udvalg af hele dette Spørgsmaal. Det havde været rimeligere. Og naar Ministeren siger, at vi kunde dog vente og se, hvilken Administration han vil føre, vil jeg sige, at vi behøver ikke at afvente det, for det fremgaar klart af Ministerens Udtalelser, at efter at den Situation er opstaaet, at der igangsættes mere Boligbyggeri, end der kan færdiggøres, hvis man giver Tilladelse til alle dem, der søger — og det er det, der hidtil har fundet Sted —, saa vil man nu stoppe det ved, at man individuelt gennem Kontorer, gennem Embedsmænd bedømmer, hvem der maa bygge, og hvem der ikke maa bygge, og dette Princip er det, vi gaar imod paa Forhaand. Vi har slet ikke Mistillid til den højtærede Ministers Vilje til at øve Ret, vi har slet ikke Mistillid til den højtærede Ministers Ønske om at gøre det bedst mulige, det har vi ingen som helst Grund til at vise Mistillid til paa Forhaand, men vi er imod dette Princip, som vi fra alle de andre Ting ved skaber Mistillid i Befolkningen, skaber Utryghed, skaber Retsusikkerhed, og vi mener bestemt, at Opgaven kan løses efter vort Forslag.

Einer-Jensen: Efter den højtærede Ministers indgaaende Behandling og Kritik

af det forelagte Lovforslag tror jeg ikke, der er nogen Grund til for mig at fremkomme med en længere Redegørelse. De Hovedindvendinger, der er rettet mod Lovforslaget, finder jeg saa tungt vejende, at det er overflødigt at diskutere nærmere Enkeltheder. Jeg vil derfor indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger.

Ligesom den højtærede Minister mener jeg, at de i Forslaget omhandlede Bemyndigelser er alt for begrænsede og ganske utilstrækkelige, hvis der skal være en reel Mulighed for Ministeren til at gøre en virkelig og effektiv Indsats for Boligbyggeriet. Selv om det ganske vist vedrører rent indenrigs Forhold, saaledes som det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen fremførte ved Lovforslagets Forelæggelse, er Forholdene inden for Byggeriet endnu saa kaotiske og komplicerede, at det vil være rimeligt, man beholder de Bemyndigelser, som indeholdes i Vareforsyningsloven, som gennem denne Lov er givet Handelsministeren, Landbrugsministeren, Fiskeriministeren og Boligministeren, og ikke nu forsøger at skille ud her. Jeg undlader ikke at nævne, at Byggeriet jo paa en Række Omraader bruger udenlandske Materialer, og at der derfor ogsaa i dette Forhold, hvor der er Tale om at fremskaffe disse Materialer, i høj Grad maa være et meget intensivt Samarbejde mellem de forskellige Ministerier, hvad der naturligvis ogsaa vil være. Derfor mener jeg det naturligt at beholde de Bemyndigelser, vi nu engang har i Vareforsyningsloven.

Jeg mener egentlig, at det nærmest er uforsvarligt, at man ikke paa enhver Maade søger at støtte Ministeren i hans Bestræbelser for at bringe Orden til Veje i Byggeriet. Naar man ser paa, hvad der tidligere er opnaaet paa dette Omraade ved de tillagte Bemyndigelser, synes jeg, Sporene skræmmer, og at vi derfor nu under den Omlægning, Boligministeriet allerede har iværksat, bl. a. ved de Kontorer, der er oprettet ude i Landet, bør støtte Ministeren i hans Bestræbelser for virkelig at bringe Byggeriet ud af det Uføre, det har været i. Jeg haaber, at det snart skal lykkes at skabe Orden paa dette Omraade, saaledes at den maaske noget indviklede Administration kan afvikles. Men der maa efter min Formening først sættes al Kraft ind paa at gøre Administrationen saa effektiv, at man saa hurtigt som muligt kan sikre sig, at der virkelig er Orden i Byggeriet.

Selv om jeg, som jeg sagde før, ikke vil gaa i Enkeltheder med Hensyn til Lovforslaget, vil jeg dog alligevel gøre en Bemærkning vedrørende Forslagets § 7 om